

werd tevens Dr. C. G. B. JEN KATE op grond van zijn grote verdiensten voor de voormalige „Club van Nederlandsche Vogelkundigen” en voor het tijdschrift „Limosa” bij acclamatie tot erelid der afdeling benoemd.

Aan de afdeling ontviel haar erelid Tsj. Gs. DE VRIES, die op 15 maart plotseling overleed.

Op de vergadering van 10 mei werd de heer A. F. VAN NOUHHYS tot lid der afdeling benoemd.

Ledenvergaderingen werden gehouden op 5 januari te Amsterdam, op 10 mei te Hoek van Holland en op 12 oktober te Amsterdam.

Op de vergadering van 5 januari hielden WALDECK en KIST een lezing over hun gezamenlijke reis naar Spanje in het voorjaar van 1957. De vergadering werd besloten met de vertoning door WALDECK van enige door hem in Spanje opgenomen kleurenfilms, waarin tal van interessante vogelsoorten de revue passeerden.

Op de avondvergadering van 10 mei vormden de gebruikelijke wetenschappelijke mededelingen alsmede de vertoning door WALDECK van enige op Texel opgenomen vogelfilms de hoofdschotel.

De vergadering van 12 oktober werd gekenmerkt door tal van interessante wetenschappelijke mededelingen, onder meer over de eerste waarneming voor Nederland van Ross' Meeuw (*Rhodostethia rosea*), Bergfluit (*Phylloscopus bonelli*) en de Groenlandse Kolgans (*Anser albifrons flavirostris*). De balg van de Ross' Meeuw circuleerde in de vergadering, terwijl de introductie IVANGH een voortreffelijke bandopname liet horen van zang en lokroep van de Bergfluit. De vergadering werd besloten met de vertoning door KIST van kleurendia's van Spaanse gieren en reigers en van de Ross' Meeuw, de vertoning door STRIJBOS van een kleurenfilmje van de Ross' Meeuw en de vertoning door WALDECK van een kleurenfilm, in Nederland opgenomen, van Morinelplevieren, Witwangsters en Zwarte Ibis.

Op 11 mei werd een excursie gehouden naar „De Beer”, welke ten gevolge van het slechte en koude weer beneden de verwachtingen bleef. Op 27 en 28 september werd een zeer geslaagde excursie naar Texel gehouden. Op deze excursie werden rond 110 soorten waargenomen, waarvan een vissende Visarend een der hoogtepunten vormde.

Per 31 december bestond de afdeling uit 9 ereleden en 132 leden.

De Commissie voor de Nederlandse Avifauna was dit jaar zeer actief en publiceerde in Limosa de Naamlijst van de Nederlandse Vogelsoorten.

De secretaris, M. J. TERKE.

Literatuur

GEORG STEINBACHER: *Thieme's Vogelboek*, het Handboek voor liefhebbers van inlandse en tropische Vogels met 290 gekleurde afbeeldingen door Robert SCHOLZ. Nederlandse bewerking van J. E. SLUIJERS. Prijs gebonden f13.50.

De titel zegt reeds duidelijk waartoe dit 172 blz. tekst tellend boekwerk dienstig is. De naam van de schrijver, de Duitse ornitholoog Georg STEINBACHER, mag als een waarborg voor de inhoud worden beschouwd, en met recht.

Behandeld worden om te beginnen het voederen van vogels in de vrije natuur en vervolgens in hoofdzaak de verzorging van vogels in de kooi en de vogelkamer, hun vangst, koop en verzending, alsmede behandeling van zieke en tere vogels. Een en ander toegelicht met vele afbeeldingen in de tekst. Vervolgens een afzonderlijk hoofdstuk betreffende de psychologie van de vogel en daarna iets over vogelliefhebberij en de vogelwetten.

Een groot deel wordt gewijd aan de systematische behandeling van vele Europese- en exotische vogelsoorten, die gewoonlijk in de kooi, in parken en op vijvers worden gehouden. Genoemd worden 97 Europese- en 211 exotische soorten.

De grote aantrekkelijkheid van dit boek zijn niet het minst de zeer fraai gereproduceerde gekleurde afbeeldingen van de behandelde soorten in meestal zeer goed geslaagde kleurendruk. Daarnaast nog 4 platen in zwartdruk, iedere plaat

bevat meerdere soorten, waarvan de namen worden aangegeven door middel van eenvoudige in de tekst geplaatste kontoertekeningen, zodat de platen niet door nummers zijn ontsierd. In de bijbehorende tekst worden de Nederlandse en latijnse namen der afgebeelde vogels, een summier beschrijving van hun vederkleed en hun verbreidingsgebied vermeld. Zowel gekleurd als ongekleurd worden naast 93 in Nederland in het wild waargenomen vogelsoorten, nog 6 andere Europese en niet minder dan 211 exotische afgebeeld.

Waar in ons land geen beschermde in Europa in het wild voorkomende vogelsoorten, een zevental uitgezonderd, in de kooi mogen worden gehouden, ligt de grote waarde van dit boek op het gebied van de niet-Europese vogelsoorten en deze laatste vormen dan ook, zoals boven vermeld, de hoofdschotel van de platen. Om derhalve de exotische vogelsoorten, die doorgaans, soms ook zelden, in de kooi enz. worden gehouden, te kunnen determineren, behoeft men dus niet zijn toevlucht te nemen tot het raadplegen van dikwijls dure of moeilijk te verkrijgen boekwerken.

Het laatste hoofdstuk behandelt de vogelwetten van ons land en België en daarin wordt de lezer gewaarschuwd tegen overtreding.

Het is jammer, dat niet alle blz. zijn genummerd, hetgeen het naslaan aan de hand van de index iets bemoeilijkt, temeer omdat blijkbaar de platen, alhoewel ongenummerd, toch in de nummering van de blz. zijn begrepen.

P. HENS.

Viking OLSSON: *Dispersal, migration, longevity and death causes of Strix aluco, Buteo buteo, Ardea cinerea and Larus argentatus*. Acta Vertebratica 1 (2), 1958, pp. 85—189.

De eerste aflevering van deze serie (1957) werd besproken in Ardea 46, 1958, p. 89—90. De thans verschenen tweede aflevering is even degelijk van inhoud en uitstekend van verzorging als de eerste. Het betreft een studie, die uitsluitend gebaseerd is op ringgegevens en wel op in totaal 3189 terugmeldingen van in Skandinavië geringde vogels: 387 van de Bosuil, 493 van de Buizerd, 988 van de Blauwe Reiger en 1321 van de Zilvermeeuw. De auteur behandelt vrijwel alle vragen, die met behulp van ringgegevens kunnen worden aangepakt, van de gewichtsafname en de duurzaamheid van de ringen zelf, tot de doodsoorzaken en de levensverwachting van de geringde soorten. De keuze van de behandelde soorten is niet willekeurig. De Bosuil is gekozen als een standvogel en een nachtvogel (de andere zijn dagvogels); de Buizerd als een in nauwe banen trekkende trekvogel; de Blauwe Reiger als een in brede fronten trekkende trekvogel en de Zilvermeeuw als een overwegend zwervende vogel. De stof wordt op overzichtelijke wijze in gedetailleerde tabellen en kaartjes gepresenteerd. Bijzondere aandacht wordt geschonken aan het verschijnsel van de „dispersal” of „Zwischenzug”, dat wij misschien het best met „uitzwerming” zouden kunnen vertalen. De schrijver doelt op het verschijnsel, dat jonge vogels, aan het einde van hun eerste zomer, zich in klaarblijkelijk willekeurige richtingen, vaak over grote afstanden, verplaatsen vóór zij hun gerichte trek aanvangen (trek-vogels), of vóór zij zich voor de rest van hun leven blijvend vestigen (stand-vogels). Van de vier onderzochte soorten blijken drie een duidelijke uitzwerming van jonge vogels te vertonen; van de Zilvermeeuw kon dit niet worden aangetoond.

Belangrijke resultaten van deze studie zijn onder meer de uiteenzetting van de gronden voor de veronderstelling dat Noorse, Zweedse en Finse Zilvermeeuwen trekvogels zijn en dat de Zweedse Buizerden van de ondersoort *vulpinus* (Valk-buizerd) niet in Afrika, doch in West- en Zuidwest-Europa zouden overwinteren en daar tevens de eerste zomer zouden doorbrengen. Doch deze studie verschaft nog vele andere interessante gegevens, zoals deze in de titel zijn samengevat.

K. H. Voous.